

Cultuur

DOOR: NIELS VAN DER HORST

Wings for Aid, een gevleugelde avond

HILVERSUM- In de Korporaal van Oudheusden- kazerne aan de Noodweg was het afgelopen vrijdagavond genieten geblazen. Op de agenda stond het benefietconcert voor Wings for Aid. De avond werd muzikaal ingevuld door onder anderen het Tim Kliphuistrio en Het Orkest van de Koninklijke Luchtmacht.

Het evenement was een initiatief van Rotary Club Wijdemeren. Deze club heeft van huis uit een sterk sociaal karakter. Dit uit zich in allerlei initiatieven om zwakkeren te helpen en verbandingen tussen mensen te leggen. Met dit concert steunen ze Wings for Aid. Wings for Aid heeft voor humanitaire organisaties een systeem met drones ontwikkeld dat onherbergzame gebieden bereikbaar maakt. Dit is van levensbelang wanneer het gaat om oorlogs- of rampgebieden. De opbrengst van het concert wordt gebruikt bij het verder ontwikkelen van zogeheten valdozen. Deze valdozen kunnen 20 kilo aan hulpgoederen dragen en zijn geschikt om in de desbetreffende gebieden te worden gedropt.

Concert

De hoofdrollen bij het concert waren weggelegd voor het Orkest van de Koninklijke Luchtmacht en het Tim Kliphuis Trio. Het orkest kent een bijzondere bezetting. In de concertfolder

staat: 'Nergens ter wereld vind je 41 blazers en een 7-koppige ritmesectie in een orkest'. Het is ook de vraag in hoeverre er strakkere en meer swingende formaties te vinden zijn. Muziek gedijt heel goed onder militaire precisie. Discipline legt een vruchtbare bodem om je spel een vlucht te laten nemen. Dat is wat je de hele tijd voelt. Het orkest is van een hoog niveau met uitstapjes naar echt bijzonder. Zeer geschikt voor symfonische popmuziek met geregeld een sappige groove en stevige beat.

Ze begonnen de avond met een swingende versie van Strauss' Also sprach Zarathustra. Daar gingen in stijgende lijn de registers al bijna vol open. Na een zeer bijzondere bewerking van nog een klassiek werk (een Hongaarse dans van Brahms), bewoog de avond zich richting de opkomst van het wonder op viool: Tim Kliphuis. Met zijn vrienden Nigel Clark en Roy Percy, respectievelijk gitarist en bassist, vormt hij zijn wereldberoemde trio. Ze spelen een mix van gypsy jazz, folk en klassiek. Een van de (vele) hoogtepunten was 'El tango de Roxanne' gebaseerd op Roxanne van The Police. Iedereen speelde op de toppen van zijn kunnen. Het was ronduit spectaculair. Zeer vermeldenswaard was het sterke optreden van de drie opvallend goeie zangeressen Michelle Knipscheer, Irma van Pamel en Lotte

Nobelen. Zij spreidden hun gave tentoon tijdens de popnummers, waaronder verder ook We Are the World van Michael Jackson.

Tim Kliphuis

Tim Kliphuis is een fenomeen. Zijn spel is als het surfen op de grootste golf zonder dat je kan vallen. Hij blijft vliegen. De landing van de ene muzikale hoogstaande frase is het opstijgen van de volgende. Talloze syncopen (dat is wanneer een of meer tonen niet op de tel vallen, waardoor de accenten verlegd worden) speelden dit in de hand. Toch neemt hij je moeiteloos mee en je raakt hem ook nooit kwijt. Je bent

op reis als je zijn spel volgt en de verrukking verwarmt het water van de koude douche als de trip weer voorbij is. Op de vraag hoe het voor hem is om te spelen gaf hij aan geïnspireerd te worden door van alles: een lichtstraal, een gezicht, iemand uit het orkest. Dat neemt hij dan mee en vertaalt hij meteen op z'n viool. Daarbij lijkt het of alles vanzelf gaat. "Ach, tienduizend uur jazz spelen en tienduizend uur klassiek, helpt ook", aldus Kliphuis.